

Sarah Slavíčková: Text v loutkovém divadle po roce 2000

Školitelský posudek

Předložená bakalářská práce Sarah Slavíčkové se zabývá loutkovým divadlem, tedy velice úzkým segmentem divadla, jehož postavení je stále v něčem výlučné. Byť loutkářská emancipace během 20. století značně pokročila, stále je teorie loutkového divadla považována spíše za samostatnou disciplínu s vlastními teoretiky (jichž je pohříchu velmi málo a velice často jsou to nikoli akademici, nýbrž praktici formulující své postřehy z vlastní tvorby), jejichž texty mají jen výjimečně vnoření z 21. století. Není zde prostor vysvětlovat, proč tomu tak je, jisté oborové limity, na něž narazila i tato bakalářská práce, se však na úvod připomenout sluší.

O to cennější se mi pak jeví práce Sarah Slavíčkové, která se velmi odhodlaně pustila do úkolu zformulovat specifika loutkářské práce s texty, která se zcela zásadně liší od práce například činoherních tvůrců už jen kvůli téměř neexistujícímu kánonu „klasických“ her a jasné dominanci autorských textů. Po našich delších debatách, jak problematiku divadelních textů pro loutková divadla uchopit, zvolila fokus na česká statutární divadla, vytypovala si pro svůj výzkum první dvacetiletí 21. století a zaměřila se především na adaptace literárních předloh.

S radostí mohu konstatovat, že diplomantka Sarah Slavíčková pracovala na své bakalářské práci neobyčejně pečlivě, svědomitě a hlavně samostatně. Pravidelně se mnou své postřehy, objevy a dílčí závěry konzultovala a většinu mých připomínek pro svou další práci akceptovala. Cením si také, že se nespokojila jen s pouhou kompilací textů od jiných autorit, ale samostatně si vypracovala vlastní metodologii, pokusila se stanovit i vhodnou terminologii a zvolené téma pečlivě analyzovala z několika úhlů pohledu – kontextového, z hlediska datové analýzy a na konci práce i v podobě aplikace na konkrétní příklady, tedy rozboru

několika modelových inscenací. Její maximální osobní nasazení, zájem o zvolené téma a neobyčejně rychlé zorientování se v oboru, kterým se začala hlouběji zabývat teprve před dvěma lety, byly (a stále jsou) naprosto příkladné a pro pedagoga, který se setkává spíše s předsudky tradovanými o loutkovém divadle, přiznejme si to, velice příjemné.

Co se formální stránky textu týče, dodržuje bakalářská práce Sarah Slavíčkové všechny předepsané náležitosti. Práce je vystavěna přehledně a s logickou strukturou členění hlavního textu. Pochopitelně že v tomto případě nejde o vyčerpávající vědeckou studii, ale „jen“ o analýzu výseku, velice úzkého segmentu (což je do jisté míry determinované i počtem stran předepsaným pro rozsah bakalářských prací; v případě magisterské práce by jistě bylo vhodné pracovat i s jinými teoretickými texty a kontextově téma vztáhnout i k obecné divadelní teorii). Nicméně, je-li kvalitativním měřítkem pro získání bakalářského titulu realizace samostatného badatelského úkolu, který ukáže způsob uvažování diplomanta o zvoleném tématu, jeho schopnost pokládat si otázky a hledat na ně i vlastní odpovědi, tak Sarah Slavíčková přesvědčivě obstála.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržené hodnocení: B

Mgr. Kateřina Lešková Dolenská, Ph.D.

V Praze 9. září 2020